

Да посрещнем нашите съседи с “Добре дошли в окръг Кълъраш”

Окръг Кълъраш, обявен за териториална административна единица през януари 1981 г., се намира в Югоизточната част на Румъния, на левия бряг на река Дунав и ръкава Борча, в равнина Бараган.

Материалните доказателства, открити в резултат на случайни и систематични разкопки, както и официалните документи, свидетелстват за дълголетно съществуване на румънците в този регион в единство с динамиката на времето и устойчивостта на пространството. От материалните останки от неолитната култура, от Боян и Гумелница и археологическите открития от гето-дакските времена до ранното Средновековие, експертите са установили, че във важните речни долини, както и около езерата, са се образували силни селища, които продължават да се развиват и днес, за разлика от земите между реките, които започват да се населват едва в съвременната епоха, особено след аграрните реформи от 1864 г. и 1921 г. Разположена в югоизточната част на румънската държава (Мунтения), още от самото начало територията на окръг Кълъраш е участвала в политическите и военните събития от онова време, в борбата на румънската нация за свобода и независимост. Така по време на царуването на Михайл Витязул в записките на жителите от този регион е записано, че през зимата на 1594 – 1595 г. румънската армия атакува следните турски градове в Добруджа и на Балканите: болярите Преда и Раду Бузеску атакуват Хършова, докато съветник Михалча атакува Силистра, през януари 1595 г. минава през Ликирещ (старото име на град Кълъраш), атакува Туртукая и преминава замръзалия Дунав край Олтеница (град датиращ от 1523 г.). По-късно, през осемнадесети век, Константин Брънковяну създава отряд кавалерия, разположен край вратите на Силистра, край Ликирещ. Населеното място, което взема името на отряда (Рошиори), се превръща в административна резиденция на окръг Яломница през 1883 г. и получава статут на град. Също така съвременната история на Румъния отбелязва важни икономически, социални и политически събития в Кълъраш. Днес може да се каже, че най-развитият отрасъл е земеделието, което се дължи на разширяването на обработваемите площи и използването на ротация на културите. Ето защо големи количества зърно и животински продукти се изнасят през пристанищата Олтеница и Кълъраш. Все пак може да се говори и за силен ръст на индустрията след Първата световна война, като най-важните производствени единици са свързани със земеделското производство. Най-важните икономически агенти в Кълъраш са Мелница Щефан Винецу, а в Олтеница – мелница Дунав със 196 работници.

Да се представим на нашите съседи

През 2010 г. населението на окръг Кълъраш е около 311 898 жители, от които 61,4% в селските райони и 38,6% в градските райони. От общото население 49% са мъже и 51% жени.

Статистиката на Националния статистически институт показват, че към 1 юли 2010 г. гъстотата на населението е 61,3 жители/кв.км, а средната продължителност на живота в Констанца през същата година е 72,48 години.

Според преброяването през 2002 г. етническата и религиозната структура на окръга изглежда така:

Общо жители 324 617	Румънци	Роми	Турци	Унгарци	Руснаци- Липовени	Други националности
	94,1%	5,7%	0,14%	0,03%	0,01%	0,06%
98,8% от жителите са православни християни						

* Стойностите се изчисляват от общия брой души, споменат в първата колона

Местността Будещ се споменава за първи път през 1526 г. в един княжески указ. По-късно се появява и в друг документ от 1543 г. В периода преди световните войни историята разказва, че управителят на региона е бил боляринът Ману от княжеския род. Той построява и замък в местността. По време на комунизма замъкът е разрушен почти до основи заради кражбата на материалите, от който е бил построен. Градът е заобиколен от река Арджеш и притока и Дъмбровица. Местата за отдих тук са гората в близост до река Арджеш и рибарници (Криват, Апрозм Грую).

През двете световни войни южната част на града е била бойно поле на много тежки битки, свидетел на които е гробището на Незнайния воин. Сградите с историческо значение са: сграда с висока кула, където днес се намира градската печатница, сграда за съхранение на лед, каменна галерия, православна църква и останки от Арджешкия канал, чието строителството не е завършено.

Будещ е единственият град в Румъния, където ромското население е над 20% от общия брой на жителите. Ето защо тук освен румънския, ромският език има статут на официален език. Ромският език се преподава в училищата, услугите на местната администрация се предлагат на двата езика, а също така информационните табели навсякъде са на два езика.

Да покажем на съседите наши любими места

Природен резерват Островул Чокънеш се намира на река Дунав и е част от дунавското производствено звено на Горско стопанство Кълъраш. Резерватът заема площ от 206,7 хектара и е дълъг 3 000 метра. Климатът в тази област е континентален със студени зими и горещи и сухи лета. Резерватът е държавна собственост и е включен в региона на Дунавските крайречни заливни ливади. Районът е обитаван от растителни и животински видове, защитени по силата на споразуменията от Бон, Берн и други подобни конвенции.

За тези, които се интересуват от изучаването на различните видове птици и тяхното поведение в дивата природа, това е точното място. Тук можете да видите пълната красота на дивата природа. Освен това край Природния резерват Островул Чокънешци има още два по-малки резервата по поречието на река Дунав.

Село Плътърещ, един забележителен туристически обект. Селото е старо румънско селище. Първото историческо споменаване на селото е от 14 май 1580 г. в указа, издаден от Михня Турчитул в Букурещ. Плътърещ е известно още със своя манастир, носещ същото име. Доскоро манастирът е бил за монахини, но сега е за монаси. Манастирът е възстановен през 2000 г., а сега е в процес на реставрация.

Най-ценното притежание на манастира е църквата “Св. Меркурий” (честван на 25 ноември). Църквата датира от 1646 г. и е построена от княз Матей Басараб и съпругата му Елена.

От 2003 г. насам църквата на манастир Плътърещ **остава единствената в страната, посветена на “Св. великомъченик Меркурий”.**

Църковната архитектура е част от едно ново течение, водещо своето начало от идването на Матей Басараб на престола на румънската държава. Манастирът е един от най-красивите архитектурни ансамбли на влашкото изкуство от 17 век. Включва църковна стена, клетки и Кралската къща, като в центъра се намира църквата. Църквата е построена от малки тухли и има скромни размери: 1,2 м дебелина на стената, 18 м дължина и 4,5 м височина. От външната страна църквата е покрита с декоративни тухли. В притвора на църквата са запазени и до днес части от оригиналната живопис. Църквата от Плътърещ всъщност е една от малкото църкви, основани от Матей Басараб, в които се е запазила оригиналната фреска.

Да представим на съседите наши водещи организации

Промишленост

Промишлеността на окръга е съсредоточена предимно върху преработващата индустрия. Основните отрасли в промишлеността на окръга са: хранително-вкусовата, металургичната, производство на облекло, производство на други неметални минерални продукти, производство на хартия и хартиени продукти. Напоследък се наблюдава тенденция към нарастване на промишленото производство.

Инвестицията на Сен-Гобен Глас Румъния в Кълъраш е една от най-големите инвестиции от типа “на зелено” в Румъния, на стойност 170 милиона евро. Тук се произвежда стъкло и се изнася в Унгария, България, Турция, Молдова. Чрез стратегията за развитие на френския инвеститор заводът ще стане световен производствен център, който ще осигурява стъклени фасади за сгради по целия свят (през 2010 г. оборотът на фабриката е 63,6 милиона евро).

Земеделие

Обработваемата земя в земеделските територии е с обща площ 426,6 хил. хектара (2,9% от общата земеделска площ на страната) и има следната структура: 97,5% обработваема земя, 1,3% пасища и ливади и 1,2% лозя и овощни градини. Растениевъдството е ориентирано предимно към зърнените, маслодайните и фуражните култури. Получената реколта от пшеница, ечемик, царевица, слънчоглед и соя поставя окръг Кълъраш в категорията на големите производители в страната.

Търговия, услуги и туризъм

След търговските и социални услуги земеделието се нарежда на второ място по принос към БВП на окръга. Разположението на окръг Кълъраш на брега на река Дунава е от голямо значение за туристическия сектор. Река Дунав със своите диви острови и неповторима флора и фауна, езерата и водоемите зарибени с риба, както и ловните стопанства в широколистни гори, всичко това спомага за развитието на спортния туризъм в една естествена, екологична и уникална природа. Окръг Кълъраш има 8 обекта за туристическо настаняване – 3 хотела, 2 мотела и 3 пансиона, с общ капацитет от 553 места (през 2007).

Основните предприятия в окръга са: Алдис и Авокола Кълъраш – част от НУТРИКОМ – хранителна промишленост, Катекс – текстилна промишленост, Комчех – целулозно-хартиена промишленост Репсид, ЗАФА – стоманодобивна промишленост, Сидертранс – транспорт, Навол, Стентор – корабостроителна индустрия, НУТРИКОМ селскостопанска промишленост, Сен-Гобен Глас Румъния – производител на плоско стъкло.

Да кажем на съседите защо Мария Куцърида- Крътунеску означава много за нас

Тук можем да изброим личности, известни с творческата си дейност в областите като литература, музика, наука, изкуство, театър, кино и др.:

Николае Бънеску, писател, учител, Дан Матееску, учен, Щефан Бъника (SR), актьор.

Армия: Константин Пантази – военен министър.

Политика: Йон Илиеску – първият посткомунистически президент на Румъния.

Познати личности в областта на медицината:

Помпей Шамариан, доктор по медицина и хирургия през 1905 г., Мария Куцарида-Крътунеску – първата жена лекар.

Мария Куцърида-Крътунеску (10 февруари 1857 г., Кълъраш – 16 ноември 1919 г., Букурещ) е първата жена доктор по медицина в Румъния и същевременно известен лекар в международен план. Следва в гимназията в Цюрих, където през 1877 г. учи в Медицинския университет. Поради трудностите с усвояването на езика и предимствата, които имат абсолвентите с дипломи, получени във Франция, се прехвърля в Университета в Монпелие – Медицински факултет. Практиката и подготовката на докторантурата си прави в Парижкия медицински университет. През 1884 г. защитава докторската си дисертация и става доктор по медицина (специализация “женски и детски заболявания”). За да може да практикува в Румъния, тя приравнява дипломата си, вземайки изпита с оценка Магна кум Лауде.

През 1897 г. инициира създаването на сдружения “Лягнул” и “Сочиетате Матерна”, посвещавайки се изцяло на последното до такава степен, че през 1904 г. се отказва от частния си кабинет. През 1898 г. става вицепрезидент на асоциацията “Култура и помощ на жената” (“Cultura și ajutorul femeii”). През 1899 г. в тютюневата фабрика основава първата в Румъния вътрешна ясла, която предлага грижи за децата на работещите майки.

Участвала е на медицински и феминистки конгреси (1900 г. – Париж, 1907 г. – Брюксел, 1910 г. – Копенхаген). По време на Втората световна война заема длъжността главен лекар в Евангелския институт (Временна военна болница № 134). След войната поради здравни проблеми се оттегля от медицинските и социалните дейности.

Да разкажем на съседите една наша история

Името Кълъраш

Името “Кълъраш” не е случайно, то идва от една отделна категория хора – конници вестоносци (кълъраши), които се занимавали с транспорта на царската кореспонденция за Константинопол по времето на владетеля Константин Брънковяну. Първият документ, споменаващ за тяхното съществуване, е от 25 май 1722 г. Те се установяват в местност, наречена Ликиреци (първоначално име), но с времето селото става известно като “селото на вестоносците” (сатул кълърашилор) или Кълъраш.

Легендата за Кръста

Лечебният кръст от Дикисен е стар каменен кръст, на който се приписват особени лечебни и целителни свойства. Той датира от 1620 г. За него се говори, че не може да бъде преместен. С всяка година неговите поклонници и нови посетители нарастват. Тази легенда може да бъде до известна степен свързана с легендата, според която “този, който е пил вода от Дунава, никога няма да си тръгне оттам”. С други думи хората по тези места са непоколебими.

Проклятието на съкровищата от Бъръган

За повечето румънци Бъръган не е нищо друго освен една безкрайна равнина, където през зимата вят виелици, а през лятото слънцето изгаря безмилостно. Въпреки това много малко хора знаят мистериите, които обграждат тази земи, намиращи се между Черно море, Карпатите и Дунава, земи, които често предизвикват писателите Панаят Истрати и Фануш Нягу. **Според местна легенда в земите на равнината са заровени многобройни съкровища, пазени от тежко проклятие.** Някъде между Кълъраш и Лехлиу се намира село Дор Мърунт, доскоро известно с красивите си жребци и най-голямото стадо коне в Бъръган. Тук обаче са заровени и древните съкровища, охранявани от **митични същества и самодиви, танцуващи в нощта по безкрайните полета.** Известно е и мястото, наречено Ла Мовилъ, където преди Революцията от 1989 г. един селянин докато орал намерил гърне, пълно с жълтици. Тъй като не е бил стиснат, той разделил жълтиците с останалите селяни. Не след дълго за това научила милицията, която конфискувала от селяните всички златни монети.

